

3. Chwal togo kněsa, kenž schělo
a dušchu jo spłožik!
Strowe schi dał a na lubošnych
drogach schi wósył!
Dobrotow došč
Dał jo schi něbjaske wóschz,
Dasch teke śwět jo schi grosył.

4. Chwal togo kněsa, kenž žogno-
wał tebe jo s gluku,
Lubošne dary jo powdał schi s mil-
žeky našch kraj [neju ruku!
Chwalbu a žěl jomu daj!
Grajšcho we tšchunatem juču!

5. Chwal togo kněsa, kenž žiwne
jo sjawik wšche mózy;
Hutšchobu k něbju nět šwigaj a
ruze a wózy.

Chwal jogo žgan!
Dušcha to něsabyń jan!
Chwal jogo wedno a nozy.

4. (347.)

Sirach 50, 24—26.

1. Nět dajšcho Bogu žěl
We šmyšlach, šłowach, s ruku,
Kenž zyni žiwy tud
A dawwa šchyfnu gluku,
Kenž nam wót narodu
Wót góleschinych dnów
Jo zynik do něta
Tak wele dobrotow.

2. Ten nišer šmilny Bog
Aščěl nam a kenž jog šnaju,
Dasch trošchtu hutšchobu
A mēr we našchom kraju;
We šwójej gnaže naš
Tež stawne sežaržasch,
A se wšchog nužená
Nam humoženě dasch.

3. Žescž buži wóschzoju,
A šynoju nět dana,
Tež šwětem duchoju
Buž chwalba huspiwana,
Tej zekej tšchojosčzi,
Kenž nišer byka jo,
Tež něto wostańo,
A žedne něsajžo.

Kněšowy žěl.

5. (127.)

1. Lubšchy Žesus, how nět šmy,
Ššlyšchasch zomy twóje šłowa;
Hušwěsch našche hutšchoby,
Twója huzba jo nam strowa;
Daj, až na śwět něglědamy,
Ale k něbju myšli mamy.

2. Rosym našch a mudrosčž wšcha.
Ššežitej we šchamnej nozy,
Gaž twój duch nam nědawa
Ššwójo śwětko, bytšchej wózy.
Dobre myšli dejšch nam spłožišch,
A dobrym statkam šam naš wóšyšch.

3. O ty bytšchnosčž, kšchašna šy!
Ššwětko s Boga pórožone,
Daj nam wěrne hutšchoby,
Husta k chwalbe wótworone;
Hušlyšch našcho bjatowaně
A měj nad nim špódobaně.

6. (135.)

1. Kněš Žesom Krist, še hobrosch
k nam
A twójog ducha póščěl šam;
Pšhes šogo ty naš domóžuj,
Nam pšchawu drogu pokasuj.
2. Nam husta k chwalbe wótzynaj
Tu dušchu k tebe pšchichylaj,
Splož wěru we tom rošymě,
Až husnajomy twójo mě.